

ภาคผนวก ก

กฎจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

กฎที่รวบรวมไว้ ณ ที่นี้ได้มาจากเล่ม 1 ของการศึกษากฎหมายจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ขณะที่การศึกษาไม่ได้มุ่งพิจารณาลักษณะการเป็นจารีตประเพณีของกฎแต่ละข้อของสนธิสัญญามนุษยธรรมระหว่างประเทศ จึงไม่ได้เป็นไปตามลำดับโครงสร้างของสนธิสัญญาที่มีอยู่ ขอบเขตของการบังคับใช้กฎเกณฑ์ได้ระบุไว้ในวงเล็บสี่เหลี่ยมตัวย่อ /AC หมายถึง กฎจารีตประเพณีที่ใช้บังคับได้ในการสู้รบระหว่างประเทศ และตัวย่อ NIAC หมายถึง กฎจารีตประเพณีที่ใช้บังคับได้ในการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ ในกรณีหลัง กฎบางประการได้ถูกระบุว่า "ยังมีข้อโต้แย้ง" (arguably) ในการบังคับใช้ เพราะทางปฏิบัติได้แสดงให้เห็นโดยทั่วไปในแนวทางนั้นแต่ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

หลักความได้สัดส่วน

การแบ่งแยกระหว่างพลเรือนและพลรบ

- กฎข้อ 1. ฝ่ายที่ทำการสู้รบต้องแบ่งแยกระหว่างพลเรือนและพลรบทุกขณะ การโจมตีจะกระทำได้ต่อพลรบเท่านั้น การโจมตีต้องไม่กระทำต่อพลเรือน [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 2. การกระทำหรือการคุกคามที่จะทำการรุนแรงเพื่อความมุ่งประสงค์หลักให้เกิดความกลัวระหว่างประชากรพลเรือนเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 3. สมาชิกทั้งปวงของกองทัพของฝ่ายในการสู้รบเป็นพลรบ ยกเว้น บุคลากรแพทย์และศาสนา [IAC]
- กฎข้อ 4. กองทัพของฝ่ายในการสู้รบประกอบด้วยกองกำลังติดอาวุธที่มีการจัดตั้งขึ้น กลุ่มและหน่วยซึ่งปฏิบัติการภายใต้การบังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติการสู้รบของผู้ได้บังคับบัญชา [IAC]
- กฎข้อ 5. พลเรือนคือบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกของกองทัพ ประชากรพลเรือนประกอบด้วยบุคคลที่เป็นพลเรือน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 6. พลเรือนได้รับความคุ้มครองจากการโจมตี นอกจากระหว่างเวลาที่พวกเขามีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ [IAC/NIAC]

การแบ่งแยกระหว่างวัตถุพลเรือนและวัตถุทหาร

กฎข้อ 7. ฝ่ายในการสู้รบต้องแบ่งแยกระหว่างวัตถุพลเรือนและวัตถุทหารทุกขณะ การโจมตีจะกระทำต่อวัตถุทหารเท่านั้น การโจมตีต้องไม่กระทำต่อวัตถุพลเรือน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 8. ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุ วัตถุทหารจำกัดเพียงวัตถุที่มีลักษณะ ที่ตั้ง ความมุ่งประสงค์ หรือการใช้ก่อให้เกิดผลที่มีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติการทางทหาร และการทำลายบางส่วนหรือทั้งหมด การยึดหรือทำให้ไม่มีฤทธิ์ ในภาวะการณ์ขณะนั้น ก่อให้เกิดความได้เปรียบทางทหารอย่างแน่ชัด [IAC/NIAC]

กฎข้อ 9. วัตถุพลเรือนคือวัตถุที่ไม่ใช่วัตถุทหาร [IAC/NIAC]

กฎข้อ 10. วัตถุพลเรือนได้รับความคุ้มครองจากการโจมตี เว้นแต่ในเวลาวัตถุนั้นเป็นวัตถุทหาร [IAC/NIAC]

การโจมตีโดยไม่เลือกเป้าหมาย

กฎข้อ 11. การโจมตีโดยไม่เลือกเป้าหมายเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 12. การโจมตีโดยไม่เลือกเป้าหมาย คือ

(ก) ซึ่งไม่ได้เล็งไปที่เป้าหมายทหารโดยเฉพาะ

(ข) ซึ่งใช้วิธีหรืออาวุธในการปฏิบัติการซึ่งไม่สามารถเล็งไปที่เป้าหมายทหารโดยเฉพาะได้ หรือ

(ค) ซึ่งใช้วิธีหรืออาวุธในการปฏิบัติการอันมีผลซึ่งไม่อาจจำกัดได้ตามที่กำหนดไว้ใน

กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและก่อให้เกิดผล ในแต่ละกรณี อันมีลักษณะเป็นการโจมตีเป้าหมายทหารและพลเรือนหรือวัตถุพลเรือนโดยไม่อาจแบ่งแยกได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 13. การโจมตีโดยการทิ้งระเบิดไม่ว่าด้วยวิธีหรืออาวุธซึ่งปฏิบัติต่อเป้าหมายรวมเป็นหน่วยเดียวกัน แม้ว่าเป้าหมายเหล่านั้นได้มีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนว่าเป็นวัตถุทหารที่ตั้งอยู่ในเมือง เขตชุมชน หมู่บ้าน หรือบริเวณอื่นซึ่งมีพลเรือนหรือวัตถุพลเรือนรวมกันอยู่เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

สัดส่วนในการโจมตี

กฎข้อ 14. การเริ่มโจมตีซึ่งอาจคาดได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตพลเรือน ทำให้พลเรือนบาดเจ็บ ทำให้วัตถุพลเรือนเสียหาย หรือก่อให้เกิดผลที่กล่าวมารวมกัน โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเกินสัดส่วนของความได้เปรียบทางทหารโดยตรงและแน่ชัดอันอาจคาดหมายได้เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

ความระมัดระวังในการโจมตี

กฎข้อ 15. ในการปฏิบัติการทางทหาร จะต้องใช้ความระมัดระวังสม่ำเสมอเพื่อละเว้นประชากรพลเรือน พลเรือน และวัตถุพลเรือน ต้องใช้ความระมัดระวังเท่าที่กระทำได้เพื่อหลีกเลี่ยง และลดให้น้อยลงในทุกสถานการณ์ ซึ่งความสูญเสียอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บของพลเรือน และความเสียหายต่อวัตถุพลเรือน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 16. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้เพื่อตรวจสอบความเป็นจริงว่าเป้าหมายเป็นวัตถุทหาร [IAC/NIAC]

กฎข้อ 17. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องใช้ความระมัดระวังเท่าที่ทำได้ในการเลือกวิถีและอาวุธในการทำสงคราม เพื่อหลีกเลี่ยง และลดให้น้อยลงในทุกสถานการณ์ ซึ่งการสูญเสียอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บของพลเรือน และความเสียหายต่อวัตถุพลเรือน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 18. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่ทำได้ เพื่อประเมินว่าการโจมตีอาจคาดหวังว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อการสูญเสียชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บของพลเรือน ความเสียหายของวัตถุพลเรือน หรือความสูญเสียโดยรวมดังที่ได้กล่าวมาซึ่งเกินสัดส่วนของความได้เปรียบทางทหารโดยตรงและชัดเจนอันอาจคาดหมายได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 19. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่ทำได้ ยกเลิกหรือระงับการโจมตีหากปรากฏชัดว่าเป้าหมายไม่ใช่วัตถุทหาร หรือการโจมตีอาจคาดหมายได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อการสูญเสียชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บของพลเรือน ความเสียหายของวัตถุพลเรือน หรือความสูญเสียโดยรวมดังที่ได้กล่าวมา ซึ่งเกินสัดส่วนของความได้เปรียบทางทหารโดยตรงและชัดเจนอันอาจคาดหมายได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 20. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องให้คำเตือนที่มีประสิทธิภาพในการโจมตีซึ่งอาจมีผลต่อประชากรพลเรือน เว้นแต่สถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้กระทำได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 21. ในกรณีที่สามารถเลือกได้ระหว่างวัตถุทหารหลายสิ่ง ซึ่งสามารถให้ความได้เปรียบทางทหารได้คล้ายกัน วัตถุที่เลือกโจมตีต้องคาดหวังได้ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตพลเรือนและวัตถุพลเรือนน้อยที่สุด [IAC/arguably NIAC]

ความระมัดระวังต่อผลจากการโจมตี

กฎข้อ 22. ฝ่ายในการสู้รบต้องใช้ความระมัดระวังเท่าที่จะทำได้เพื่อคุ้มครองประชากรพลเรือนและวัตถุพลเรือนภายใต้การควบคุมของตนจากผลของการโจมตี [IAC/NIAC]

กฎข้อ 23. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องหลีกเลี่ยงการติดตั้งวัตถุทหารภายในหรือใกล้บริเวณที่มีประชากรหนาแน่นเท่าที่สามารถจะกระทำได้ [IAC/arguably NIAC]

กฎข้อ 24. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องเคลื่อนย้ายพลเรือนและวัตถุพลเรือนภายใต้การควบคุมของตนจากบริเวณใกล้เคียงกับวัตถุทหารเท่าที่สามารถจะกระทำได้ [IAC/arguably NIAC]

บุคคลและวัตถุที่ได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ

บุคลากรและวัตถุแพทย์และศาสนา

กฎข้อ 25. บุคลากรแพทย์ที่ได้รับการมอบหมายให้ทำหน้าที่ทางแพทย์โดยเฉพาะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองในทุกสถานการณ์ พวกเขาสูญเสียความคุ้มครองหากพวกเขากระทำการนอกเหนือหน้าที่ทางมนุษยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่มีผลร้ายต่อศัตรู [IAC/NIAC]

กฎข้อ 26. การลงโทษผู้ทำหน้าที่ทางแพทย์ซึ่งสอดคล้องกับจรรยาบรรณแพทย์ หรือการบังคับบุคคลที่ทำงานกิจกรรมทางแพทย์ให้กระทำการขัดต่อจรรยาบรรณแพทย์เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 27. บุคลากรศาสนาที่ได้รับการมอบหมายให้ทำหน้าที่ทางศาสนาโดยเฉพาะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองในทุกสถานการณ์ พวกเขาสูญเสียความคุ้มครองหากพวกเขากระทำการนอกเหนือหน้าที่ทางมนุษยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่มีผลร้ายต่อศัตรู [IAC/NIAC]

กฎข้อ 28. หน่วยแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ทางแพทย์โดยเฉพาะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองในทุกสถานการณ์ พวกเขาสูญเสียความคุ้มครองหากพวกเขากระทำการนอกเหนือหน้าที่ทางมนุษยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่มีผลร้ายต่อศัตรู [IAC/NIAC]

กฎข้อ 29. ยานพาหนะแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ขนส่งทางแพทย์โดยเฉพาะต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองในทุกสถานการณ์ พวกเขาสูญเสียความคุ้มครองหากพวกเขากระทำการนอกเหนือหน้าที่ทางมนุษยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่มีผลร้ายต่อศัตรู [IAC/NIAC]

กฎข้อ 30. การโจมตีต่อบุคลากรแพทย์และศาสนา และวัตถุที่แสดงสัญลักษณ์ที่ชัดเจนของอนุสัญญาเจนีวาอันเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

บุคลากรและวัตถุที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

กฎข้อ 31. บุคลากรทำหน้าที่ช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมต้องได้รับการเคารพและคุ้มครอง [IAC/NIAC]

กฎข้อ 32. วัตถุที่ใช้ในการปฏิบัติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมต้องได้รับการเคารพและคุ้มครอง [IAC/NIAC]

บุคลากรและวัตถุเกี่ยวกับภารกิจรักษาสันติภาพ

กฎข้อ 33. การโจมตีมุ่งต่อบุคลากรและวัตถุเกี่ยวกับภารกิจรักษาสันติภาพตามกฎหมายของสหประชาชาติ ตราบเท่าที่บุคลากรและวัตถุเหล่านั้นมีสิทธิได้รับความคุ้มครองเท่ากับที่ให้แก่พลเรือนและวัตถุพลเรือนภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

นักข่าว

กฎข้อ 34. นักข่าวพลเรือนที่ประกอบภารกิจตามอาชีพในบริเวณที่มีการสู้รบต้องได้รับการเคารพและคุ้มครองตราบเท่าที่พวกเขาไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ [IAC/NIAC]

บริเวณที่ได้รับความคุ้มครอง

กฎข้อ 35. การโจมตีมุ่งต่อบริเวณที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อให้ที่พักพิงแก่ผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย และพลเรือนจากผลของการสู้รบเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 36. การโจมตีมุ่งต่อบริเวณปลอดภัยทหารซึ่งเกิดจากความตกลงระหว่างฝ่ายที่ทำการสู้รบเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 37. การโจมตีมุ่งต่อบริเวณที่ไม่มีการคุ้มครองเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

ทรัพย์สินทางวัฒนธรรม

กฎข้อ 38. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องเคารพทรัพย์สินทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

(ก) การปฏิบัติการทหารต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายต่ออาคาร อนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ การศึกษา หรือความมั่งคั่งประสงค์เพื่อการกุศล และอนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์ เว้นแต่สิ่งเหล่านั้นเป็นวัตถุทหาร

(ข) ทรัพย์สินที่มีคุณค่ามากในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของทุกคนต้องไม่ต้องเป็นวัตถุของการโจมตี เว้นแต่มีความจำเป็นยิ่งยวดทางทหาร [IAC/NIAC]

กฎข้อ 39. การใช้ทรัพย์สินที่มีคุณค่ามากในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของทุกคน เพื่อความมั่งคั่งประสงค์อันอาจทำให้ทรัพย์สินนั้นเสียหายหรือถูกทำลายเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่มีความจำเป็นยิ่งยวดทางทหาร [IAC/NIAC]

กฎข้อ 40. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องคุ้มครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

(ก) การยึดหรือทำลายหรือทำให้เสียหายโดยจงใจทั้งปวงอันได้กระทำต่อสถานบันที่อุทิศประโยชน์แก่ศาสนา การกุศล การศึกษา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ อนุสรณ์ทางประวัติศาสตร์ และงานศิลปะและวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 41. ฝ่ายที่มีอำนาจครอบครองต้องป้องกันการลักลอบส่งออกโดยขัดต่อกฎหมายทรัพย์สินทางวัฒนธรรมจากดินแดนที่ถูกครอบครอง และต้องคืนทรัพย์สินวัฒนธรรมที่ถูกลักลอบส่งออกโดยขัดต่อกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ในดินแดนที่ถูกครอบครอง [IAC]

หน่วยงานและสิ่งปลูกสร้างที่บรรจุพลังงานอันตราย

กฎข้อ 42. ต้องมีการใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษหากหน่วยงานและสิ่งปลูกสร้างที่บรรจุพลังงานอันตราย เช่น เชื้ออน สันกันน้ำ และโรงงานผลิตไฟฟ้านิวเคลียร์ และสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีการโจมตี เพื่อหลีกเลี่ยงการปลดปล่อยพลังงานอันตรายและผลร้ายแรงที่ตามมาต่อประชากรพลเรือน [IAC/NIAC]

สภาพแวดล้อมธรรมชาติ

กฎข้อ 43. หลักทั่วไปเกี่ยวกับการปฏิบัติการสู้รบใช้กับสภาพแวดล้อมดังต่อไปนี้

(ก) ห้ามโจมตีไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของสภาพแวดล้อมธรรมชาติ เว้นแต่สิ่งนั้นเป็นวัตถุทหาร

(ข) การทำลายไม่ว่าส่วนใดของสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่มีความจำเป็นที่ยกเว้นทางทหาร

(ค) การโจมตีวัตถุทหารซึ่งอาจคาดได้ว่าอาจเกิดความเสียหายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อสภาพแวดล้อมซึ่งเกินกว่าความได้เปรียบทางทหารโดยตรงและชัดเจนอันคาดหวังได้เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 44. วิธีและอาวุธในการทำสงครามต้องถูกนำมาใช้โดยคำนึงถึงการคุ้มครองและอนุรักษ์ไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมธรรมชาติ การปฏิบัติการทางทหารต้องใช้ความระมัดระวังเท่าที่จะทำได้ และให้ลดน้อยลงในทุกสถานการณ์ ซึ่งความเสียหายอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ต่อสภาพแวดล้อม การขาดความแน่นอนทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมจากปฏิบัติการทางทหารบางประเภท ไม่เป็นข้อแก้ตัวให้ฝ่ายในการต่อสู้พ้นจากหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวัง [IAC/arguably NIAC]

กฎข้อ 45. การใช้วิธีหรืออาวุธในการทำสงครามซึ่งจงใจ หรืออาจคาดหมายได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติอย่างกว้างขวาง เป็นเวลายาว และรุนแรง เป็นสิ่งต้องห้าม การทำลายสภาพแวดล้อมธรรมชาติไม่อาจถูกนำมาใช้เป็นอาวุธชนิดหนึ่งได้ [IAC/arguably NIAC]

วิธีเฉพาะในการทำสงคราม

การไม่ไว้ชีวิต (Denial of Quarter)

กฎข้อ 46. คำสั่งว่าจะไม่มีการไว้ชีวิต การคุกคามฝ่ายตรงข้ามด้วยวิธีดังกล่าว หรือการปฏิบัติการ
สู้รบบนหลักการนี้เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 47. การโจมตีผู้ที่ไม่อาจทำการสู้รบอีกต่อไปได้เป็นสิ่งต้องห้าม
ผู้ที่ไม่อาจทำการสู้รบอีกต่อไปได้ คือ บุคคลดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ใดก็ตามซึ่งตกภายใต้อำนาจของฝ่ายตรงข้าม

(ข) ผู้ใดก็ตามซึ่งไม่สามารถป้องกันตนเองได้เพราะหมดสติ ต้องเรืออัปปาง บาดเจ็บหรือป่วย
หรือ

(ค) ผู้ใดก็ตามซึ่งแสดงเจตนาชัดเจนว่ายอมแพ้

ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าเขาหรือเธอต้องละเว้นจากการกระทำอันเป็นศัตรูและไม่พยายาม
หลบหนี [IAC/NIAC]

กฎข้อ 48. การทำให้ผู้ที่กระโดดร่มจากอากาศยานเพราะทุกขภัยเป็นวัตถุในการโจมตีระหว่างที่
พวกเขากำลังร่อนลงมายังพื้นดินเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

การทำลายและยึดทรัพย์สิน

กฎข้อ 49. ฝ่ายในการสู้รบอาจยึดเครื่องมือทหารซึ่งเป็นของฝ่ายตรงข้ามให้เป็นทรัพย์สินจาก
สงคราม (war booty) ได้ [IAC]

กฎข้อ 50. การทำลายหรือยึดทรัพย์สินของฝ่ายตรงข้ามเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่มีความจำเป็น
ยิ่งยวดทางทหาร [IAC/NIAC]

กฎข้อ 51. ในดินแดนที่ถูกครอบครอง

(ก) ทรัพย์สินสาธารณะที่เป็นสังหาริมทรัพย์ที่ถูกใช้ในการปฏิบัติการทหารอาจถูกยึดได้

(ข) ทรัพย์สินสาธารณะที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ต้องจัดการตามกฎหมายสิทธิเก็บกิน และ

(ค) ทรัพย์สินเอกชนต้องได้รับการเคารพและไม่อาจถูกยึดได้

เว้นแต่ การทำลายหรือยึดทรัพย์สินนั้นมีความจำเป็นยิ่งยวดทางทหาร [IAC]

กฎข้อ 52. การยึดทรัพย์สิน (pillage) เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

การทำให้อุดอาหารและการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

กฎข้อ 53. การใช้วิธีการทำสงครามโดยทำให้ประชากรพลเรือนอดอาหารเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 54. การโจมตี การทำลาย การเคลื่อนย้าย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งวัตถุอันจำเป็นในการดำรงชีพของประชากรพลเรือนเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 55. ฝ่ายในการสู้รบต้องอนุญาตและอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่เป็นกลางและไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดผ่านไปยังประชากรพลเรือนที่ขาดแคลนโดยเร็วและไม่ถูกขัดขวาง แต่ต้องขึ้นกับสิทธิในการควบคุมของฝ่ายในการสู้รบ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 56. ฝ่ายในการสู้รบต้องทำให้แน่ใจว่าบุคคลากรที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมสามารถเคลื่อนไหวได้โดยเสรีเท่าที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา เสรีภาพในการเคลื่อนไหวดังกล่าวอาจถูกจำกัดในกรณีที่มีความจำเป็นยิ่งยวดทางทหาร [IAC/NIAC]

การหลอกลวง

กฎข้อ 57. การใช้เล่ห์เหลี่ยมในสงครามไม่เป็นสิ่งต้องห้ามตราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 58. การใช้ธงยอมแพ้โดยไม่เหมาะสมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 59. การใช้สัญลักษณ์ที่ชัดเจนของอนุสัญญาเจนีวาโดยไม่เหมาะสมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 60. การใช้สัญลักษณ์ของสหประชาชาติเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากองค์การ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 61. การใช้สัญลักษณ์อื่นที่ได้มีการยอมรับในทางระหว่างประเทศโดยไม่เหมาะสมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 62. การใช้ธงหรือสัญลักษณ์ทหาร ตรา หรือเครื่องแบบของฝ่ายตรงข้ามโดยไม่เหมาะสมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/arguably NIAC]

กฎข้อ 63. การใช้ธงหรือสัญลักษณ์ทหาร ตรา หรือเครื่องแบบของฝ่ายที่เป็นกลาง หรือของรัฐอื่นที่ไม่ได้เป็นฝ่ายในการสู้รบเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/arguably NIAC]

กฎข้อ 64. การทำความตกลงระงับการสู้รบโดยเจตนาจู่โจมศัตรูโดยไม่ให้รู้ตัว เนื่องจากเชื่อในความตกลงนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 65. การฆ่า ทำให้บาดเจ็บ หรือการจับฝ่ายตรงข้ามโดยใช้กลโกงเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

การสื่อสารกับศัตรู

กฎข้อ 66. ผู้บังคับบัญชาอาจติดต่อสื่อสารอย่างไม่เป็นศัตรูด้วยวิธีสื่อสารประเภทใดก็ได้ การสื่อสารเช่นว่าจะต้องกระทำโดยสุจริต [IAC/NIAC]

กฎข้อ 67. *Parliamentaires* เป็นผู้ที่ไม่อาจถูกละเมิดได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 68. ผู้บังคับบัญชาอาจใช้ความระมัดระวังที่จำเป็นเพื่อป้องกันไม่ให้มีผลกระทบต่อการใช้ของ *Parliamentaires* [IAC/NIAC]

กฎข้อ 69. *Parliamentaires* อาศัยประโยชน์จากเอกสิทธิ์ในตำแหน่งของตนกระทำการขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศและเป็นภัยต่อฝ่ายตรงข้ามต้องสูญเสียสิทธิในการถูกละเมิดไม่ได้ [IAC/NIAC]

อาวุธ

หลักทั่วไปเกี่ยวกับการใช้อาวุธ

กฎข้อ 70. การใช้อาวุธและวิธีการทำสงครามซึ่งมีลักษณะก่อให้เกิดการบาดเจ็บเกินขนาดหรือการเจ็บปวดโดยไม่จำเป็นเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 71. การใช้อาวุธซึ่งมีลักษณะไม่อาจแบ่งแยกเป้าหมายได้เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

สิ่งมีพิษ

กฎข้อ 72. การใช้สิ่งมีพิษหรืออาวุธอหยาบพิษเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 73. การใช้อาวุธชีวภาพเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

อาวุธเคมี

กฎข้อ 74. การใช้อาวุธเคมีเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 75. การใช้สิ่งปราบจลาจลในวิธีการทำสงครามเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 76. การใช้ยาจำกัดวิพชพีชในวิธีการทำสงครามเป็นสิ่งต้องห้าม ถ้าสิ่งเหล่านั้น

(ก) มีลักษณะเป็นอาวุธเคมีต้องห้าม

(ข) มีลักษณะเป็นอาวุธชีวเคมีต้องห้าม

(ค) โดยมุ่งต่อพืชที่ไม่ใช่วัตถุทหาร

(ง) อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บต่อพลเรือน การเสียหายต่อวัตถุพลเรือน หรือการเสียหายทั้งหมดที่ได้กล่าวมารวมกัน ซึ่งอาจคาดหมายได้ว่าเป็นเกินกว่าสัดส่วนของความได้เปรียบทางทหารโดยตรงและแน่ชัดที่คาดหวังไว้ [IAC/NIAC]

กระสุนที่ขยายตัวได้

กฎข้อ 77. การใช้กระสุนที่ขยายหรือแบนได้ง่ายในร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กระสุนที่ระเบิดได้

กฎข้อ 78. การใช้กระสุนต่อต้านบุคคลซึ่งระเบิดได้ในร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

อาวุธซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้บาดเจ็บโดยเศษวัสดุที่ไม่อาจตรวจดูได้

กฎข้อ 79. การใช้อาวุธซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้บาดเจ็บโดยเศษวัสดุที่ไม่อาจตรวจดูได้โดยรังสีเอ็กซ์เรย์ในร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กับดักกลลวง

กฎข้อ 80. การใช้กับดักกลลวงซึ่งติดตั้งหรือเชื่อมไม่ว่าด้วยวิธีใดกับวัตถุหรือบุคคลที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศหรือกับวัตถุที่อาจดึงดูดความสนใจของพลเรือนเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กับดักระเบิด

กฎข้อ 81. เมื่อมีการใช้กับดักระเบิดจะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบกระจายให้ลดน้อยลง [IAC/NIAC]

กฎข้อ 82. ฝ่ายที่สู้รบซึ่งใช้กับดักระเบิดต้องบันทึกจุดที่วางกับดักระเบิดนั้นเท่าที่จะทำได้ [IAC/arguably NIAC]

กฎข้อ 83. เมื่อการสู้รบสิ้นสุดลง ฝ่ายที่สู้รบซึ่งใช้กับดักระเบิดต้องเคลื่อนย้ายหรือทำให้กับดักระเบิดนั้นหมดอันตราย หรืออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้าย [IAC/NIAC]

อาวุธเพลิง

กฎข้อ 84. ถ้ามีการใช้อาวุธเพลิง ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยง และทำให้น้อยในทุกสถานการณ์ ซึ่งการสูญเสียชีวิตอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ซึ่งชีวิตพลเรือน การบาดเจ็บต่อพลเรือน และความเสียหายต่อวัตถุพลเรือน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 85. การใช้อาวุธเพลิงต่อต้านบุคคลเป็นสิ่งต้องห้าม นอกจากไม่มีวิธีการอื่นที่เป็นไปได้ในการเลือกใช้อาวุธร้ายแรงน้อยกว่าเพื่อให้บุคคลไม่อาจทำการสู้รบต่อไปได้ [IAC/NIAC]

อาวุธเลเซอร์ทำให้ตาบอด

กฎข้อ 86. การใช้อาวุธเลเซอร์ทำให้ตาบอดซึ่งถูกออกแบบโดยเฉพาะ ให้ทำหน้าที่ในการสู้รบหรือทำหน้าที่ส่วนหนึ่งในการสู้รบ เพื่อก่อให้เกิดการตาบอดถาวรเพื่อลดการมองเห็นเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

การปฏิบัติต่อพลเรือนและผู้ที่ไม่อาจสู้รบต่อไปได้

หลักประกันพื้นฐาน

- กฎข้อ 87. พลเรือนและผู้ที่ไม่อาจสู้รบต่อไปได้ต้องได้รับการปฏิบัติเยี่ยงมนุษย์ [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 88. การเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศด้วยเหตุผลทางเผ่าพันธุ์ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา หรือความเชื่อ การเมือง หรือ ความเห็นอื่น ๆ ทางประเทศชาติหรือถิ่นกำเนิดทางสังคม ความมั่งคั่ง การเกิดหรือสถานะ หรือเหตุผลอื่นใดที่คล้ายกันเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 89. การฆาตกรรมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 90. การทรมาน ทารุณ ปฏิบัติอย่างไม่ใช่มนุษย์ และการกระทำการรุนแรงต่อศักดิ์ศรีของบุคคล โดยเฉพาะการเหยียดหยามและการปฏิบัติอย่างลดคุณค่าเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 91. การลงโทษต่อเนื้อตัวร่างกายเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 92. การตัดอวัยวะ การทดลองทางแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ หรือกระบวนการแพทย์อื่นใดซึ่งไม่มีเหตุมาจากสุขภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องและไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการแพทย์อันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 93. การข่มขืนและการละเมิดทางเพศในรูปแบบอื่นเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 94. การเอาคนลงเป็นทาสและการค้าทาสในทุกรูปแบบเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 95. การใช้แรงงานโดยไม่ให้สิ่งทดแทนหรือการบังคับใช้แรงงานโดยไม่ชอบเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 96. การจับตัวเป็นประกันเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 97. การใช้มนุษย์เป็นสิ่งก้ำบังเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 98. การบังคับให้คนสูญหายเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 99. การทำให้ปราศจากเสรีภาพตามอำเภอใจเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 100. ไม่มีผู้ใดอาจถูกตัดสินว่าผู้ใดมีความผิดหรือลงโทษผู้ใด เว้นแต่เป็นไปตามการดำเนินคดีอย่างยุติธรรมอันประกอบด้วยหลักประกันทางตุลาการที่จำเป็น [IAC/NIAC]
- กฎข้อ 101. ไม่มีผู้ใดอาจถูกกล่าวหาหรือตัดสินว่าผู้ใดมีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยการกระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่ไม่เป็นความผิดทางอาญา ภายใต้กฎหมายภายใน

หรือกฎหมายระหว่างประเทศขณะที่ได้กระทำการนั้น และห้ามไม่ให้ลงโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนดขณะที่ความผิดนั้นเกิดขึ้น [IAC/NIAC]

กฎข้อ 102. ไม่มีผู้ใดอาจถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่เป็นไปตามหลักความรับผิดชอบทางอาญาของปัจเจกบุคคล [IAC/NIAC]

กฎข้อ 103. การลงโทษรวมหมู่เป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 104. ความเชื่อและการปฏิบัติทางศาสนาของพลเรือนและผู้ไม่อาจสู้รบต่อไปได้ต้องได้รับการเคารพ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 105. ชีวิตครอบครัวต้องได้รับการเคารพเท่าที่จะเป็นไปได้ [IAC/NIAC]

สถานะของพลรบและนักโทษสงคราม

กฎข้อ 106. พลรบต้องแบ่งแยกระหว่างพวกเขาจากประชากรพลเรือนขณะทำการโจมตีหรือในการปฏิบัติการทางทหารเพื่อเตรียมเข้าโจมตี หากพวกเขาละเลยพวกเขาไม่มีสิทธิได้รับสถานะนักโทษสงคราม [IAC]

กฎข้อ 107. พลรบที่ถูกจับขณะทำการจรรกรรรมไม่มีสิทธิได้รับสถานะนักโทษสงคราม พวกเขาอาจถูกตัดสินว่าผิดหรือถูกลงโทษโดยไม่ต้องมีการดำเนินคดี [IAC]

กฎข้อ 108. ทหารรับจ้าง ตามข้อกำหนดของพิธีสารเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ ไม่มีสิทธิได้รับสถานะพลรบหรือนักโทษสงคราม พวกเขาอาจถูกตัดสินว่าผิดหรือถูกลงโทษโดยไม่ต้องมีการดำเนินคดี [IAC]

ผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย และผู้ต้องเรื่ออับปาง

กฎข้อ 109. เมื่อใดที่สถานการณ์เอื้ออำนวย และโดยเฉพาะหลังจากเข้าปฏิบัติการ แต่ละฝ่ายที่สู้รบต้องกระทำทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้โดยไม่ชักช้าเพื่อรวบรวมและเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย และผู้ต้องเรื่ออับปางโดยไม่เลือกปฏิบัติ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 110. ผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย และผู้ต้องเรื่ออับปางต้องได้รับการดูแลทางแพทย์และการเอาใจใส่ตามสภาพเต็มที่เท่าที่จะทำได้และชักช้าน้อยที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ โดยต้องไม่เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ที่ถูกค้นพบด้วยเหตุผลใดเว้นแต่เหตุผลทางการแพทย์เท่านั้น [IAC/NIAC]

กฎข้อ 111. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้เพื่อคุ้มครองผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย และผู้ต้องเรื่ออับปางจากการปฏิบัติที่ไม่ชอบและจากการถูกยึดทรัพย์สินส่วนตัว [IAC/NIAC]

ผู้ตาย

กฎข้อ 112. เมื่อใดที่สถานการณ์เอื้ออำนวย และโดยเฉพาะหลังจากเข้าปฏิบัติการ แต่ละฝ่ายที่สู้รบต้องกระทำทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้โดยไม่ชักช้าเพื่อรวบรวมและเคลื่อนย้ายผู้ตายโดยไม่เลือกปฏิบัติ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 113. แต่ละฝ่ายในการสู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้เพื่อคุ้มครองผู้ตายจากการถูกแย่งศพ การตัดอวัยวะผู้ตายเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 114. ฝ่ายที่สู้รบต้องพยายามอำนวยความสะดวกในการส่งกลับซากศพของผู้ตายเมื่อได้รับคำร้องขอจากฝ่ายผู้ตายหรือตามคำร้องขอขออนุญาตผู้ตาย พวกเขาต้องส่งคือทรัพย์สินส่วนตัวแก่บุคคลเหล่านั้นด้วย [IAC]

กฎข้อ 115. ผู้ตายต้องได้รับการจัดการศพด้วยวิธีการที่ควรและให้การเคารพและรักษาหลุมศพตามความเหมาะสม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 116. เพื่อให้การระบุรูปพรรณสัณฐานของผู้ตายเป็นไปได้ แต่ละฝ่ายที่สู้รบต้องบันทึกข้อมูลเท่าที่มีก่อนฝังศพและทำเครื่องหมายที่หลุมศพด้วย [IAC/NIAC]

ผู้สูญหาย

กฎข้อ 117. แต่ละฝ่ายที่สู้รบต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่อค้นหาผู้ที่ถูกรายงานว่าสูญหายเนื่องมาจากการสู้รบ และต้องให้ข้อมูลใดก็ตามเกี่ยวกับชะตากรรมของผู้สูญหายแก่สมาชิกครอบครัวของผู้สูญหาย [IAC/NIAC]

ผู้ปราศจากเสรีภาพ

กฎข้อ 118. ผู้ปราศจากเสรีภาพต้องได้รับอาหาร น้ำ เสื้อผ้า ที่พักพิง และ การเอาใจใส่ทางแพทย์ที่เพียงพอ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 119. สตรีผู้ปราศจากเสรีภาพต้องถูกควบคุมในที่ควบคุมแยกจากบุรุษ นอกจากนี้ผู้ถูกควบคุมจะถูกควบคุมรวมกันเพราะเป็นหน่วยครอบครัวเดียวกัน และต้องอยู่ภายใต้ผู้ดูแลที่เป็นสตรี [IAC/NIAC]

กฎข้อ 120. เด็กผู้ปราศจากเสรีภาพต้องถูกควบคุมในที่ควบคุมแยกจากผู้ใหญ่ นอกจากนี้ผู้ถูกควบคุมจะถูกควบคุมรวมกันเพราะเป็นหน่วยครอบครัวเดียวกัน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 121. ผู้ปราศจากเสรีภาพต้องถูกควบคุมในสถานที่ที่ห่างจากบริเวณสู้รบ และซึ่งมีมาตรการเพื่อสุขภาพและอนามัย [IAC/NIAC]

กฎข้อ 122. การยึดทรัพย์สินส่วนตัวของผู้ปราศจากเสรีภาพเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 123. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ปราศจากเสรีภาพต้องถูกบันทึกไว้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 124.

(ก) ในการสู้รบระหว่างประเทศ คณะกรรมการกาชาดสากลต้องได้รับอนุญาตให้เข้าถึงผู้ปราศจากเสรีภาพทั้งปวงได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบสภาพของการควบคุมและประสานการติดต่อระหว่างพวกเขาและครอบครัว [IAC]

(ข) ในการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ คณะกรรมการกาชาดสากลอาจเสนอให้บริการแก่ฝ่ายที่สู้รบเพื่อเยี่ยมผู้ปราศจากเสรีภาพทั้งปวงด้วยเหตุผลที่เกี่ยวกับการสู้รบ เพื่อตรวจสอบสภาพการควบคุมและประสานการติดต่อระหว่างพวกเขาและครอบครัว [NIAC]

กฎข้อ 125. ผู้ปราศจากเสรีต้องได้รับอนุญาตให้ติดต่อกับครอบครัวของพวกเขาได้ ทั้งนี้ขึ้นกับความเหมาะสมตามสภาพว่าสามารถกระทำได้อย่างปลอดภัยและอาจมีการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่รัฐได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 126. พลเรือนที่ถูกควบคุมและผู้ปราศจากเสรีภาพอันเนื่องมาจากการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศต้องได้รับอนุญาตให้มีการเยี่ยมได้ โดยเฉพาะจากญาติชิด ตามความเหมาะสมที่กระทำได้ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 127. ความเชื่อส่วนบุคคลและการปฏิบัติทางศาสนาของผู้ปราศจากเสรีภาพต้องได้รับการเคารพ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 128.

(ก) นักโทษสงครามต้องได้รับการปล่อยตัวและส่งตัวกลับโดยไม่มีชักช้าหลักจากการสู้รบสิ้นสุดลง [IAC]

(ข) พลเรือนที่ถูกควบคุมต้องได้รับการปล่อยตัวทันทีที่เหตุจำเป็นในการควบคุมหมดสิ้นไป แต่อย่างช้าที่สุดทันทีที่การสู้รบสิ้นสุดลง [IAC]

(ค) ผู้ปราศจากเสรีภาพเนื่องจากการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศต้องได้รับการปล่อยตัวทันทีที่เหตุผลที่ต้องจำกัดเสรีภาพหมดไป [NIAC]

บุคคลที่ได้กล่าวมาอาจยังคงต้องปราศจากเสรีต่อไป หากมีการดำเนินกระบวนการทางอาญาต่อพวกเขาอยู่ หรือหากพวกเขากำลังต้องรับโทษตามกฎหมาย

การไปจากถิ่นที่อยู่หรือผู้ปราศจากถิ่นที่อยู่

กฎข้อ 129.

(ก) ฝ่ายในการสู้รบระหว่างประเทศไม่อาจเนรเทศหรือบังคับให้เคลื่อนย้ายซึ่งประชากรพลเรือนในดินแดนที่ถูกครอบครอง ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของพลเรือนหรือมีเหตุจำเป็นยิ่งยวดทางทหารให้ต้องกระทำ [IAC]

(ข) ฝ่ายในการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศไม่อาจสั่งให้พลเรือนไปจากถิ่นที่อยู่ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เนื่องจากเหตุของการสู้รบ เว้นแต่เพื่อความปลอดภัยของพลเรือนหรือมีเหตุจำเป็นยิ่งยวดทางทหารให้ต้องกระทำ [NIAC]

กฎข้อ 130. รัฐไม่อาจเคลื่อนย้ายพลเรือนบางส่วนของตนเข้าไปในดินแดนที่ตนครอบครองอยู่ [IAC]

กฎข้อ 131. ในกรณีให้ไปจากถิ่นที่อยู่ จะต้องกระทำการทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้เพื่อให้พลเรือนที่เกี่ยวข้องได้รับที่พักพิง อนามัย สุขภาพ ความปลอดภัย และสิ่งบริโภคนที่เหมาะสม และต้องไม่พรากสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 132. ผู้ปราศจากถิ่นที่อยู่มีสิทธิกลับบ้านหรือสถานที่อยู่อาศัยโดยสมัครใจทันทีที่เหตุที่ต้องจากถิ่นที่อยู่หมดไป [IAC/NIAC]

กฎข้อ 133. ทรัพย์สิทธิของผู้ปราศจากถิ่นที่อยู่ต้องได้รับการเคารพ [IAC/NIAC]

ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองเฉพาะ

กฎข้อ 134. ความคุ้มครองเฉพาะ สุขภาพและความต้องการความช่วยเหลือของสตรีที่ได้รับผลกระทบจากการสู้รบต้องได้รับการเคารพ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 135. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากการสู้รมีสิทธิได้รับการเคารพและการคุ้มครองเป็นพิเศษ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 136. เด็กต้องไม่ถูกเกณฑ์เข้ากองทัพหรือกลุ่มติดอาวุธ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 137. เด็กต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามีส่วนร่วมในการสู้รบ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 138. ผู้ชรา ผู้พิการและผู้บกพร่องความสามารถซึ่งได้รับผลกระทบจากสงครามมีสิทธิได้รับการเคารพและคุ้มครองเป็นพิเศษ [IAC/NIAC]

การอนุวัติการ

การปฏิบัติตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

กฎข้อ 139. แต่ละฝ่ายที่สู้รบต้องเคารพและทำให้แน่ใจว่ามีการเคารพกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศโดยกองทัพของตน และโดยผู้อื่นหรือกลุ่มที่กระทำการตามคำสั่งหรือภายใต้คำแนะนำหรือการควบคุมของตน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 140. พันธกรณีในการเคารพและทำให้แน่ใจว่ามีการเคารพกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศไม่ได้ขึ้นอยู่กับหลักต่างตอบแทน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 141. แต่ละรัฐต้องจัดให้มีที่ปรึกษากฎหมาย หากจำเป็น เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้บังคับบัญชาในระดับที่เหมาะสมในการบังคับใช้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 142. รัฐและฝ่ายที่สู้รบต้องจัดทำคู่มือกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศแก่กองกำลังของตน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 143. รัฐต้องส่งเสริมการสอนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศแก่ประชากรพลเรือน [IAC/NIAC]

การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ

กฎข้อ 144. รัฐต้องไม่ส่งเสริมการฝ่าฝืนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศโดยฝ่ายที่ทำการสู้รบ พวกเขาต้องใช้อิทธิพล ในระดับที่เป็นไปได้ เพื่อยุติการฝ่าฝืนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ [IAC/NIAC]

กฎข้อ 145. ในกรณีที่กฎหมายระหว่างประเทศไม่ห้าม การแก้แค้นต่อคู่สงครามต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่เคร่งครัด [IAC]

กฎข้อ 146. การแก้แค้นต่อคู่สงครามต่อผู้ที่ได้รับความคุ้มครองโดยอนุสัญญาเจนีวาเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC]

กฎข้อ 147. การแก้แค้นต่อวัตถุที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้อนุสัญญาเจนีวาและอนุสัญญาเฮก สำหรับการคุ้มครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งต้องห้าม [IAC]

กฎข้อ 148. ฝ่ายในการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศไม่มีสิทธิใช้วิธีแก้แค้นต่อคู่สงคราม มาตรการโต้ตอบอื่น ๆ ต่อผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมหรือผู้ที่ได้หยุดการมีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบเป็นสิ่งต้องห้าม [NIAC]

ความรับผิดชอบและการส่งตัวกลับถิ่น

กฎข้อ 149. รัฐเป็นผู้รับผิดชอบในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่ถือว่าเกี่ยวข้องกับรัฐ รวมถึง

(ก) การฝ่าฝืนโดยองค์กรของรัฐ รวมทั้งกองทัพของรัฐ

(ข) การฝ่าฝืนโดยบุคคลหรือกลุ่มกระทำการตามความเป็นจริงตามคำสั่ง หรือภายใต้คำแนะนำ หรือควบคุมของเจ้าหน้าที่รัฐ

(ค) การฝ่าฝืนโดยบุคคลหรือกลุ่มกระทำการตามความเป็นจริงตามคำสั่ง หรือภายใต้คำแนะนำ หรือควบคุมของรัฐ และ

(ง)) การฝ่าฝืนโดยเอกชนหรือกลุ่มซึ่งรัฐรับรู้และยอมรับว่าเปรียบเทียบเสมือนการกระทำของตน

[IAC/NIAC]

กฎข้อ 150. รัฐที่มีความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศต้องชดเชยเต็มจำนวนสำหรับการสูญเสียหรือบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนนั้น [IAC/NIAC]

ความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล

กฎข้อ 151. ปัจเจกบุคคลมีความรับผิดชอบทางอาญาต่ออาชญากรรมสงครามที่เขาเป็นผู้ก่อ
[IAC/NIAC]

กฎข้อ 152. ผู้บังคับบัญชาและผู้มีตำแหน่งสูงมีความรับผิดชอบทางอาญาต่ออาชญากรรมสงครามที่
ได้ก่อขึ้นตามคำสั่งของตน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 153. ผู้บังคับบัญชาและผู้มีตำแหน่งสูงมีความรับผิดชอบทางอาญาต่ออาชญากรรมสงครามที่
ได้ก่อโดยผู้ใต้บังคับบัญชา หากพวกเขาารู้หรือมีเหตุที่รู้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชากำลังก่อหรือกำลังจะก่อ
อาชญากรรมเช่นนั้น และไม่ได้กระทำการที่จำเป็นและมีเหตุผลทั้งปวงภายในขอบอำนาจของตน
เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงการก่ออาชญากรรมนั้น หรือถ้าอาชญากรรมนั้นได้ถูกก่อขึ้นเพื่อลงโทษผู้ที่ต้องรับผิดชอบ
[IAC/NIAC]

กฎข้อ 154. พลรบทุกคนมีหน้าที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งที่ขัดต่อกฎหมายอย่างชัดเจน [IAC/NIAC]

กฎข้อ 155. การเชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชาไม่เป็นข้อแก้ตัวของผู้ใต้บังคับบัญชาให้พ้นจาก
ความรับผิดชอบทางอาญา หากผู้ใต้บังคับบัญชารู้ว่าการกระทำตามคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย
หรือควรรู้เช่นนั้นเพราะลักษณะของการกระทำที่ได้มีคำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายอย่างชัดเจน
[IAC/NIAC]

อาชญากรรมสงคราม

กฎข้อ 156. การฝ่าฝืนอย่างร้ายแรงซึ่งกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศถือเป็นอาชญากรรม
สงคราม [IAC/NIAC]

กฎข้อ 157. รัฐมีสิทธิอธิปไตยเหนืออาชญากรรมสงครามแก่ศาลในประเทศได้
[IAC/NIAC]

กฎข้อ 158. รัฐต้องสืบสวนข้อกล่าวหาว่ามีการก่ออาชญากรรมสงครามโดยคนชาติของรัฐหรือโดย
กองทัพ หรือที่เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐ และหากเหมาะสมจัดการดำเนินคดีผู้ต้องสงสัย รัฐต้อง
สืบสวนอาชญากรรมสงครามอื่นที่ตนมีเขตอำนาจด้วย และหากเหมาะสมจัดการดำเนินคดีผู้ต้อง
สงสัย [IAC/NIAC]

กฎข้อ 159. เมื่อการสู้รบสิ้นสุดลง เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจต้องพยายามให้นิรโทษกรรมแก่ผู้ที่มีส่วน
ร่วมในการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ หรือแก่ผู้ที่ปราศจาก

เสรีภาพเนื่องจากการสู้รบที่ไม่ใช่ระหว่างประเทศ หรือแก่ผู้ที่ปราศจากเสรีภาพเนื่องจากการสู้รบ
เว้นแต่ผู้ที่ต้องสงสัยว่าหรือถูกกล่าวหาว่าหรือถูกจองจำด้วยข้อหาอาชญากรรมสงคราม [NIAC]
กฎข้อ 160. กฎหมายอายุความไม่อาจนำมาใช้กับอาชญากรรมสงครามได้ [IAC/NIAC]
กฎข้อ 161. รัฐต้องพยายามทุกหนทางในการให้ความร่วมมือ เท่าที่เป็นไปได้ แก่กันและกันเพื่อ
อำนวยความสะดวกในการสืบสวนอาชญากรรมสงครามและดำเนินคดีผู้ต้องสงสัย [IAC/NIAC]